

באבא-יאגה והבונה

א.ק טיכונוב

ביער, סמוך לביצה, חיה באבא-יאגה. היא הייתה כעסנית ורעת-לב ומיררה חייהם של עוברי אורח וחיות היער. מי שתעה ביער כיוונה לביצה, או פירקה קן לציפור או חסמה מאורה. כולם סבלו ממנה.

אך פעם אחת קרתה לה תקלה – התקלקל המכתש בו נהגה לטוס. מה שלא עשתה, לא רצה להניע, אפילו שבעטה בו חזק! לא הייתה ברירה והיא נאלצה לקרוא למכונאי. ומי המכונאי ביער אם לא הבונה.

הבונה ניגש לעבודה וגמר תוך יומיים ספורים. ונוסף לא ביקש דבר מבאבא-יאגה עבור התיקון. היא כמובן השתוממה, אבל כולם ביער ידעו, כי הבונה יצור מוזר.

באבא-יאגה רצתה מיד לחפש צמחי מרפא. הגב

שלה כאב לה כבר מההליכה ברגל במשך הימים האחרונים. התיישבה במכתש, הניעה את המנוע ושמעה שהצליל נעשה קצת מוזר. יותר נמוך, אחיד, בלי שעול ודפיקות. וכשהתחילה לטוס, עפה מהר מאוד, וכל כך גבוה שלב הזקנה כמעט נעצר. ומיד גם כאב הגב עבר וחולשת רגליים, כך נעים היה לטוס במכתש המתוכן.

ולמחרת כשהתעוררה חשבה "אסע להפחיד אוספי פטריות. היום יום שבת והיער בוודאי מלא בהם."

התיישבה במכתש - והוא לא הניע. לא רוצה ומה שהיא לא תעשה - לא מניע! שוב נאלצה לקרוא לבונה. הבונה בא, בדק את הכל - מנוע עבד שוב. הבונה טס עם באבא-יאגה עד הנהר, יצא והלך הביתה. ובאבא-יאגה שוב בשלה - הפעם רצתה להציף את המאורה של הגירית. מילאה דלי במים מהנהר, ישבה במכתש אבל הוא לא הניע. הלכה לנזוף בבונה והבונה אומר לה: "שתדעי, במכתש שלך שמתו מתקן סודי! היה

נעים לעוף אתמול?"
"נעים מאוד" ענתה באבא-יאגה.
"עכשיו תוכלי כך לטוס אם לא תעשי צרות לאף
אחד! ואם תרצי לעשות צרות, לכי ברגל. המכתש
לא יניע."
"אתה, רמאי!" קראה באבא-יאגה "ביקשתי לתקן
את המכתש ולא להכניס בו מתקן סודי. תחזיר
את הכל כפי שהיה קודם! ולא, אפרק את הסכר
שלך!"
"בבקשה יאגה, הכל כפי שאת רוצה" הסכים
הבונה. לקח כלים והוציא את המתקן הסודי
מהמכתש.
באבא-יאגה טסה שוב כדי לגרום צרות, אבל
מצב רוח שלה השתנה כבר. היא טסה כמו קודם,
כפי שטסה כבר חמש מאות שנה, נמוך, לאט, עם
שעול ודפיקות. עד שהגיעה למאורת הגירית
התעייפה ואפילו שכחה לשם מה באה לשם.
וכשנזכרה, עד שהוציאה את הדלי מהמכתש, כל
המים נשפכו כבר. מה לעשות – זיקנה לא

שמחה. חזרה הביתה בלי לעשות דבר. במשך כל הלילה התגלגלה במיטה, לא יכלה להירדם, כל כך רצתה לטוס עם הרוח, עד הלבנה להגיע. שום תעלול לא בא כבר לראשה, רק לטוס מהר יותר, להסתובב בין העננים! וכשהשמש רק עלתה - היא רצה לבונה.

"שיהיה כבר כך" אמרה "שים את הסוד שלך חזרה למכתש. שיהיה כמו שהיה שלשום!" השתומם הבונה, הלך להביא כלי עבודה. לא הספיק לגמור ובאבא-יאגה כבר קפצה למכתש ועפה כמו רוח. וכך טסה כל היום עד שנעשה חושך. וכשהחשיך חזרה שוב לבונה, להזמין פנסים, כדי שתוכל לטוס גם בלילה. עכשיו כבר לא מטרידה אף אחד ביער. אפילו עוזרת, מראה דרך לתועים, מגרשת ציידים, מחזירה דובונים שאבדו את אמא. כי מלמעלה רואים יותר טוב. ועכשיו כבר חיות היער קוראים לה אחרת, בכבוד - יאגה המהירה והטובה.